

روزنگار و آموزش خوانندگی

تکنیک آواز

نویسنده: لارا برانینگ
مترجم: سعید مصباحی

۶	مقدمهٔ مترجم
۸	سپاسگزاری‌ها
۱۰	مقدمه‌ای از دکتر هاروی کی، اسمیت
۱۱	دیباچهٔ نویسنده
۱۳	دربارهٔ نویسنده
۱۴	پیشگفتار؛ مقدمه‌ای از دکتر هستون ال. ویلسون
۱۶	کاربرد کتاب
۲۱	راهنمای تلفظ
۲۳	فصل ۱. نکات کاربردی در مراقبت و نگهداری از صدا
۳۱	فصل ۲. گام‌های نخست پیشرفت تکنیک آوازی درست
۴۱	فصل ۳. آناتومی و فیزیولوژی (پایه‌های تکنیک درست)
۵۹	فصل ۴. حمایت تنفسی و حالت صحیح بدن (داستی قامت)
۸۲	فصل ۵. تمرین‌های پایه‌ای پیشرفت هنرآوازخوانی
۱۱۵	فصل ۶. تمرین‌های پیشرفته برای طنین‌داری و تقویت صدا
۱۶۳	فصل ۷. تکنیک‌ها و تمرینات اصلاح مشکلات صدا
۱۹۵	فصل ۸. خواندن و آنکه‌ها (بصوت‌ها) و همخوان‌ها (صامت‌ها) (تکنیکی کامل برای بیان درست)
۱۹۳	فصل ۹. آموزش شیوهٔ خواندن اشعار
۲۰۷	فصل ۱۰. تکنیک‌های اجرایی مؤثر و امتحان شده
۲۱۳	فصل ۱۱. تمرین‌ها و تکنیک‌هایی که اجراهای گروهی و کمال را پیشور و پویا می‌سازد
۲۲۹	فصل ۱۲. روش پرخورد با مشکلات حنجره؛ مطالعات موردی و تمرین‌ها
۲۴۳	فصل ۱۳. پرسش و پاسخ دربارهٔ این تکنیک
۲۶۱	بخش آخر
۲۷۷	سخن پایانی
۲۸۱	پیوست ۱
۲۸۳	پیوست ۲
۲۸۸	فهرست تمرین‌ها و قطعات CD
۲۸۹	واژه‌نامه فارسی - انگلیسی
۲۹۱	واژه‌نامه فارسی - انگلیسی

«ذهن ریشه است و علم ساقه و هنرگل»

فرانک آی. میلا

چرا کتاب «تکنیک آواز» را دوباره ویراست کردم؟ این قضیه به حدود پازده سال پیش بازمی‌گردد؛ آن زمان، کتاب «چگونه خوانندگان را آموزش دهیم» چاپ شده بود و ازان به بعد، چه به واسطه حل مشکلات هنرجویانم درآموزشگاه شخصی ام و چه با ادامه پژوهش‌هایم، اطلاعات فراوانی به دست آورده بودم.

هنرجویانم موقیت‌های بسیاری کسب کرده بودند. با فروتنی تمام عرض می‌کنم که آموزش‌هایم - به استناد تعداد خوانندگانی که از سراسر جهان برای یادگیری آموزش به من مراجعه کرده‌اند - در تمام دنیا مفید بوده‌اند. برخی از آنها قراردادهایی با گروه‌های اپرای شهرهای مختلف منعقد کرده و به عضویت شان درآمده‌اند. برخی تک خوان اپراهای بزرگی شده‌اند و بسیاری از آنها جواب‌یازنده‌ای از مؤسسات و فستیوال‌های معتبر دریافت نموده‌اند [که از ذکر نام آنها برای جلوگیری از اطالة کلام صرف نظر می‌کنم].

بسیاری از هنرجویانم دکترای خود را اخذ کرده‌اند وهم آکنون ریاست اپرا یا دیپارتمان صدا را در دانشگاه خود عهده‌دار هستند. هم چنین آموزش‌هایم به صنعت سرگرمی نیز راه یافته است.

در ضمن عضویت داوری چندین مسابقه و گروه کرو خوانندگان در نقاط مختلف هستم.

افزون براین، درآمده پژوهش‌هایم از فناوری جدیدی که مشاهده تارهای صوتی را حین فعالیت [تولید آوا] امکان پذیرمی‌سازد، بهره‌مند شدم. یک پژشک خوب گوش و حلق و بینی، این فرصت را در اختیارم گذاشت تا تارهای صوتی خوانندگان مختلف را مشاهده کنم. فیبرنوری لارنگوسکوپ، لمبازی است که نه تنها نور را به درون حفره‌های بدن می‌فرستد، بلکه به شخص امکان مشاهدة درون حفره‌های مذکور را نیز می‌دهد.

لارنگوسکوپ^۱، لوله نازکی دارد که متصلی دستگاه آن را از داخل بینی و بالای نرم کام به داخل حنجره عبور می‌دهد. مشاهده تارهای نازک صوتی حين خواندن غلت‌ها و تحریرها و جملات آوازی رؤیا، مرا به شدت هیجان‌زده می‌کرد. دیدن درهم پیچیدگی عصب و ماهیچه در عمل تولید در یک قطعه آوازی، به راستی شبیه به یک معجزه بود.

-۱- کتاب «علم هنر صدا» (اشیعر - ۱۹۹۲)

2- Laryngoscope

پایه‌ای ترین اصل در صداسازی یا پرورش صدایی خوب و زیبا، سازگار صدایی سالم و طبیعی (فیزیولوژیکی) سازگار با کاری است که انجام می‌دهیم. چنین کاری باید با تعادل و خودکنترلی و درک درست از تکنیک صدایی طبیعی (فیزیولوژیکی) همانند آن چه درابین کتاب توضیح داده شده است - انجام پذیرد.

استفاده غلط و بد از صدا

گام نخست در راه دستیابی به تکنیک کامل، مراقبت و نگهداری از صداست. بر کسی پوشیده نیست، که تمام قطعات و بخش‌های یک خودرو پیش از کار کردن با حداکثر توان، باید به درستی عمل کنند. برای نمونه میزان نبودن چرخ‌ها یا وجود قطعه‌ای معیوب در موتور که احتیاج به تعمیر دارد، خسارات جدی به بار خواهد آورد. چنین اتفاقی می‌تواند در مورد صدا نیز رخ دهد. درنتیجه عدم مراقبت و نگهداری از صدا، آسیب دائمی آن را در پی خواهد داشت؛ اما برخلاف خودرو که امکان تعویض قطعات آن وجود دارد، به انسان تنها یک جفت تار صوتی داده شده است. پس ضروری است ضمن جلوگیری از کاربرد اشتباه آنها، روش استفاده صحیح این هدیه خداوندی را نیز فرابگیرد. این مطلبی است که به طور حتم در کتاب به آن پرداخته می‌شود. در آغاز کار خوانندگی ام - هنگامی که دانشجوی سال دوم دانشگاه بودم - درس‌های اشتباه صداسازی نیز، نکات خوبی برای من داشت. شبی سرد که به طور گروهی بیرون رفته بودیم، برای تفریح و سرگرمی در هوای آزاد مشغول آواز خواندن شدیم. دونفر از ما، سوپرانوهای اوج خوان بودیم، که سعی کردیم بالاتراز همه - اما با صدای تور - بخوانیم. خوشبختانه من زود فهمیدم که باید خواندن را متوقف کنم. اما دختر دیگر خواند و خواند و خواند. وقتی به خانه رسیدم، دیگر صدایش گرفته بود و تا چهار روز حتی به سختی می‌توانست حرف بزند، به طوری که مجبور شد به متخصص حنجره مراجعه کند. دکتر به او گفت استفاده بد به صدایش صدمه زده است و احتمال دارد تارهای صوتی اش دیگر به حالت طبیعی خود بازنگردنده و متأسفانه هرگز هم به حالت عادی برنگشتند. اونه تنها صدای آوازی اش را به طور کامل از دست داد، بلکه از آن به بعد صدای گفتاری اش نیز خش دار و دورگه بود.

لازم است درباره خطر آواز خواندن زیاد در هوای سرد شباهه یا تشویق بلند و جیغ و داد کردن هشدار جدی بدهم. هوگز جیغ نکشید. زمانی در آلمان، مادری فرزندش را پیش من آورد، که صدایش آن چنان گرفته بود که به سختی می‌توانست حرف بزند. پس از آغاز کار، برای مشاهده اتفاقی که رخ داده بود او را نزد متخصص حنجره فرستادم. هر زمان که عوامل نگران‌کننده‌ای در شخص خواننده یا گوینده احساس کنم، این کار را می‌کنم، متخصص حنجره گفته بود یکی از

تارهای صوتی اش در اثر جیغ زدن آسیب دیده است.

در جنگ جهانی دوم، چنین مشکلی نیز برای یکی از همکارانم در حین حمله هوایی رخ داده بود. هنگامی گه به خاطر ترس و وحشت زیاد شروع به داد و فریاد می‌کند، به دنبال آن صدایش از دست می‌رود. با خواننده دیگری در آلمان ملاقات داشتم، که صدایی بسیار خشک و گرفته داشت و اظهار می‌کرد: «شاید باور نکنید زمانی یکی از خوانندگان خوب آثار موتزارت بوده‌ام!». از او پرسیدم: «خدای من! چه اتفاقی برای صدای شما رخ داده است؟» گفت: «به علت ترس زیاد در زمان حمله هوایی و جیغ زدن، تارهای صوتی ام آسیب دیدند».

مادرها نیز نباید برسربچه‌های خود جیغ بکشنند. مادرانی با مشکلات جدی صدا به من مراجعه کرده‌اند و پس از تشخیص متخصص حنجره و حرف‌های خودشان، مشخص شد تارهای شان صدمه دیده و علتش نیز، جیغ زدن برسربچه‌ها حین عصبانیت بوده است. اما پرسش اینجاست که در اجرای نقشی اپرایی، چگونه می‌توان جیغ کشید، اما تارهای صوتی آسیب نبینند؟

راه حل در گرو گرفتن نیروی نفس و تمرین هوک (توضیح داده شده در فصل ۵) و انتقال جیغ با صدای به قسمت پا جایی است که هنگام ادای نینگ، در آن ناحیه احساس سوزن سوزن شدن (مورمور شدن) می‌کنید.

سلط و کنترل نفس و «هوک» از مهم‌ترین عوامل برای جلوگیری از صدمه به تارهای صوتی است.

یک هنرجوی سال سوم دبیرستان تقاضای دادن تست صدا و قرار گرفتن در جدول زمانی سال آینده مرا داشت. صدای آوازی اوج واضح و زیبا با گستره‌ای وسیع، که «دوی بالا»ی گوش نواز داشت. اما وقتی در پائیز برای آغاز کلاس و آموزش از سفر برگشت، در مراجعته اش به من، مرا شوکه کرد و اظهار کرد متأسفانه در اردوی تابستانه موسیقی، صدایش آسیب دیده و از دست رفته است و گفت دیگر نمی‌تواند بالاتر از «لا» بخواند. از او پرسیدم در این مدت چه کاری کرده است، که توضیح داد روزانه ۴ تا ۶ ساعت تمرین می‌کرده و گاهی اوقات هم در هوای آزاد و سرد شبانه تمرین‌هایش را انجام می‌داده است.

قصد ندارم این حس را در شما ایجاد کنم که با اردوهای تابستانی مخالفم، زیرا چنین تجمعاتی می‌توانند تجارب خوب موسیقایی در پی داشته باشند، به شرط آنکه در ابتدای کار، نسبت به دسته‌بندی صدا و [نکات مراقبتی از صدا] آگاهی‌های لازم ارائه شده باشد. معلمان در این گونه

اردوها باید مراقب باشند که اندام صوتی شبیه هیچ ساز دست ساخته دیگری نیست.
برابر تجربه سال‌ها کار با خوانندگان مقطع سنی دیبرستان، پی بردم که در اردوهای تابستانی از آنها خواسته‌های بیش از حدی طلب می‌کنند.

در زمان کارگاه فشرده آموزشی که در شمال شرقی کشور برگزار کردم، هنرجویی هفده ساله با ناهنجاری در صدا، که به طور کامل آشکار و قابل شنیدن بود، به من مراجعه کرد. درس اولش، او را آگاه ساخت که لحن یا طبیعتی که در صدایش وجود دارد، طبیعی نیست و با درس بعدی مشخص شد که مشکلات جسمی جدی در سازوکار صوتی او وجود دارد. پس اورانزد یک متخصص حنجره فرستادم، که البته متأسفانه دکترش خبر بدی به من داد که: تارهای صوتی این جوان به «کمانی شلگی»^۱ مبتلا شده‌اند (این اصطلاح به تغییر شکل فیزیکی اشاره دارد که حالت طبیعی تارهای صوتی را از اساس تغییر می‌دهد و در صورت امکان مشاهده تارهای صوتی از داخل گلو، کمانی شلگی به وضوح دیده می‌شود).

به طور قطع چنین مشکلی، امید به آینده‌ای درخشان برای این صدا را بسیار دور از دسترس می‌سازد. ضمن آن‌که بیشتر صدای خروجی گلویش، ثبات در ارتفاع و حالت^۲ و تشدید و وپره (تموج ظریف) نداشتند.

پس از انجام تحقیقات دریافتی مشکل او یک نقص عضو مادرزادی نیست، بلکه به علت آموزش‌های اشتباه معلمان پیشین صدایش، این اشکال در صدای او پدید آمده بود. او زمان خوانندگان دریک گروه کرد و لونتی، صدایش را از دست داده بود. قطعات انتخاب شده برای این گروه، برای گستره صوتی یک صدای تنور جوان بسیار بالا بوده است. مدت زمان تمرین روزانه پنج ساعت بوده که آن هم برای صدای جوان، زمانی بسیار زیاد و طولانی است. با گردآوری این اطلاعات بود که توانستم پی ببرم چراتارهای صوتی اش کمانی شکل شده بودند. هم چنین این وضعیت یا ناهنجاری را می‌توان با کار دقیق اصلاح و رفع کرد. هنگامی که قمیش یا زبانه کلارینتی کهنه یا خراب شود، می‌توان آن را دور از دست و قمیشی جدید برایش خرید. اما تعویض تارهای صوتی ممکن نیست. وقتی که یک نوازنده سازبادی، به اجبار دریک دوره طولانی از لب‌هایش برای نواختن کار می‌کشد، به وقت خود نیازار نواختن پرهیزمی کند، زیرا ماهیچه‌های مرتبط توان محدودی دارند و حتی کم و بیش مرسوم است که نوازنده‌ای به دلیل خستگی زبان و لب‌هایش، دیگر نتوارد. اما زمانی که یک خواننده خسته می‌شود و با نخواندن بخش‌های طولانی واچتری که باید می‌خواند، قصد محافظت از صدایش را دارد، با بیان جملاتی مانند «خواننده اول و اصلی»^۳ در حقیقت اورا برای ادامه دادن تحت فشار قرار می‌دهند.